

**ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
У ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ**

*«Чого шукаєте живого між мертвими?
Його нема тут: Він воскрес» (Лк 24,5-6).*

Христос воскрес!

**Всесвітліші і Всечесніші Отці,
Преподобні Брати і Сестри в монашестві,
Дорогі в Христі Брати і Сестри!**

Дивлячись на розп'ятого між двома розбійниками Ісуса, багато із тих, які захоплювались Його проповідницьким хистом, прикладом Його святого земного життя та, загалом, Його особистістю, відчували не лише стурбованість фактом жорстокого і несправедливого покарання невинної особи, але безсилістю Того, Який ще зовсім нещодавно оздоровляв безнадійно хворих та прокажених і повертав до життя померлих. Його смерть на хресті стала для них моментом великої розгубленості і запинання: «Невже це все, кінець?!» Подібно й учні, які поверталися до своєї рідної оселі Емаусу, оповідали чоловікові, який до них долучився по дорозі, про «те, що сталося з Ісусом Назарянином, мужем, що був пророком, могутнім - ділом та словом перед Богом і всім народом, - та як наші первосвященники і князі видали його на засуд смертний і його розіп'яли? А ми сподівались, що це він той, хто має визволити Ізраїля. До того ж усього ось третій день сьогодні, як це сталось!» (Лк 24,19-21).

Читаючи Святе Євангеліє, розуміємо, що Ісус Христос, будучи Богом, став людиною, щоб уподібнитися до неї в усьому, навіть у найнижчих рівнях. Не має жодного людського болю, якого б Він не відчув на собі; зокрема, пережив жагучу тривогу, що спричинила Його кривавий піт в Оливному Городі, сходження до меж Аду, відчуття кромішньої самоти на хресті, коли скрикнув: «Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?» (Мт 27,46).

Усе це можна пояснити тільки через безкорисливу й безграничну Божу любов. Тому тільки через любов можливо увійти у таїнство Христового Воскресіння.

Приймаючи людські болі і смерть, Ісус поділяє долю кожної людини в усіх етапах її життя, а особливо в її найважчих переживаннях, тобто у терпінні і смерті. Він прийняв на себе страждання і смерть, щоб назавжди подолати смерть. Там, де є любов, там є Бог, там є воскресіння! Усе минається, усе старіється, нічого немає постійного в цьому житті, але єдине, що залишається – Любов. Любов має у собі динамізм життя і світла; енергію, яка здатна жити навіки. Любов – це запорука воскресіння, бо вона нас єднає з Богом та зі всіма живими і померлими. Є в житті людини темні ночі, проте, постає світлий ранок воскресіння. Можемо з повноти серця співати пісню перемоги: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах життя дарував».

Крокуючи третім роком повномасштабної війни, іноді можемо почути крик людських сердець, висловлених словами: «Бог забув про нас, відвернувся від нашого народу, адже дозволяє на нищення українців жорстоким російським агресором! Чому Господь толерує вбивство невинних беззахисних дітей та жінок? Чому ця несправедлива війна повинна нищити життя мільйонів людей, Господи?».

Український народ, переходячи випробування жорстокою війною, запрошений сказати: «*З нами Бог*». Господь продовжує з нами страждати! Ми доповняємо на нашому тілі те, чого ще бракує скорботам Христовим для його тіла, що ним є Церква (пор. Кл 1,24).

Проте Божа Любов усе долає. Її можна засудити на смерть, побити, увінчати терням, наложити на неї важкий хрест, прибити її тупими цвяхами до хреста і пробити бік, щоб витекла остання краплина крові й води, поховати і прикотити над нею великий камінь. Проте закон любові – вічний. Любов завжди воскресне! Тільки вона залишається назавжди, адже тільки вона може давати життя!

Любов здатна все понести, усе перетерпіти і вмерти, щоб відкрити людині безмежну цінність життя, навіть серед найбільших страждань.

Любов – це альфа і омега всього буття, початок і кінець усього, що існує. Любов творить усе! З любов'ю постало все і ніщо, що постало, не постало без неї. У любові є життя, і життя є світлом людей. І світло світить у темряві, і не займає його темрява (пор. Йо 1,1-5).

Любов, яку приніс нам з неба Христос, завжди виходить назустріч іншим: вона співпричасна, добродійна, не користолюбна, давальна і приймальна. Любов заходить там, де темрява – щоб її просвітити; заходить там, де гріх – щоб принести благодать; де смерть – щоб принести життя і воскресіння.

У Божій любові є світло, життя, творчість, воскресіння. Ісуса убивають, але Любов воскресає. Тільки любов нас урятує! Любов – це ключ, який відкриває нам двері до таїнства воскресіння. Тому навіть найменший жест любові, як подати спраглий людині кухоль води, має велике значення для нашого воскресіння.

Насправді сьогоднішній лютий ворог, який розгорнув повномасштабну війну в Україні, стинає голови невинних людей, вбиває дітей і похилих віком осіб, калічить, гвалтує, палить міста ракетами... Невинні хлопці та дівчата, яким снилися життєві горизонти, падають жертвою страшного дракона – ідеології «руського міра». Ідоли та ідеології завжди вимагали та вимагають крові невинних.

Україна сьогодні покликана пережити долю невинного Агнця Божого, що гріх світу бере на Себе. Наша батьківщина своїми стражданнями сьогодні рятує світ від можливого ядерного катаклізму. Проте, коли диявол опанує людину, вона стає поганим створінням, багатоголовим драконом, «чоловіком безбожним», який готовий знищити все, що Бог створив... Україна страждає, щоб цілий світ не був спалений вогнем. За гріхи світу страждає... Агнець страждає, проте спасає, воскресає, перемагає смерть.

Чи не така місія України, створити новий світ, нове суспільство? Він нас веде до воскресіння, де народиться нове українське суспільство, об'єднане довкола відвічних цінностей та християнських ідеалів, вільне від корупції та бажання особистої вигоди,

налаштоване на будівництво спільноти, де ціниться життя людини від її зачаття до природної смерті і де потребує людина є важливим критерієм у прийнятті рішень.

Дорогі, нехай слова ангела, скеровані до жінок-мироносиць: «Чого шукаєте живого між мертвими? Його нема тут: Він воскрес» (Лк 24,5-6) – завжди пригадують нам про Христа-Переможця, Який свідчить перед усім світом про безмежну любов Бога до людини та про Його силу і владу над історією кожного з нас і нашого народу. Адже, добро і життя завжди перемагають зло і смерть!

Любов воскресла! Перебуваючи в любові, ми віримо також у воскресіння нашого народу!

З молитвою та архиерейським благословенням

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Дано в Лондоні, Мюнхені, Римі, Парижі, Києві
у Квітну неділю 2024 р.Б.

+ КЕННЕТ (Новаківський)

Єпископ єпархії Пресвятої Родина в Лондоні
Апостольський візитатор для українців греко-католиків в Ірландії та Північній Ірландії

+ БОГДАН (Дзюрах)

Апостольський екзарх для українців у Німеччині, країнах Скандинавії та Ісландії

+ ДІОНІСІЙ (Ляхович)

Апостольський екзарх для українців в Італії

+ ГЛІБ (Лончина)

Апостольський адміністратор єпархії святого Володимира Великого

+ СТЕПАН (Сус)

Голова Пасторально-місійного відділу Патріаршої курії УГКЦ